

και καλὰ νὰ ὑπανδρευθῆς, πάρε ἄνδρα κουτόν, διότι οἱ γνωστικοὶ ἤξεύρουν τί τέρατα τοὺς κάμνετε. Πήγαινε σ' τὸ μοναστήρι, — καὶ μῖν ὦραν ἀρχήτερα! "Ὁρα καλῇ.

ΟΦΗΛΙΑ καθ' ἑαυτήν.

"Ω οὐράνιαι δυνάμεις θεραπεύσατέ τον.

ΑΜΑΕΤΟΣ

"Εχω ἀκουστὰ καὶ τὰ βαψίματά σας. Ὁ θεὸς σὲ ἔδωκε ἓνα πρόσωπον καὶ σὲ κατασκευάζετε ἄλλο. Χοροπηδᾶτε, σέρνεσθε, ψευδίζετε, παρανομάζετε τὰ πλάσματα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ἀναισχυνητίαν σας θέλετε νὰ μᾶς τὴν περάσετε δι' ἀθωότητα. Πηγαινέτε 'στὸ καλόν. Δὲν θέλω ἄλλο ἀπὸ αὐτὰ. Αὐτὰ μ' ἐτρέλαναν! Νὰ ποῦ σοῦ τὸ λέγω: "Ἄλλα συνοικέσια. δὲν μᾶς χρειάζονται. Ὅσοι ἔτυχαν νὰ εἶναι ὑπανδρευμένοι, ἄς ζήσουν, — ἐκτὸς ἑνός. Οἱ ἄλλοι νὰ μείνουν ὅπως εἶναι. Πήγαινε σ' τὸ μοναστήρι. — Πήγαινε.

"Αν ἐζῇ ὁ Χάμλετ εἰς τὰς Ἀθήνας, θὰ ἔσπελλεν ὅλην τὴν θήλειαν πρωτεύουσιν εἰς Μοναστήριον! "Ἄλλ' ὄχι, ἐσώθητε καλαὶ μου δεσποινίδες! "Ελθσμένησα, εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν θὰ εὗρισκεν Ὁρηλίαν!

"Ἀλλη παρένθεσις ἡ περὶ ὑποκριτῶν καὶ περὶ θεάτρου. Πόσαι ἀλήθειαι καὶ ποῖα ἔντασις! "Ενόσω ὑπάρχει τὸ μέρος αὐτὸ τοῦ Χάμλετ, ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία δέον νὰ αἰσχυνηται ὅτι ἐκεῖ ὅπου ἐγεννήθη ἡ τέχνη τῆς ὑποκρισεως, ἓνας δὲν ὑπάρχει ὑποκριτὴς νὰ τὴν ἀντιπροσωπεύσῃ. "Ὁ σκοπὸς τοῦ θεάτρου, ἐξ ἀρχῆς καὶ πάντοτε, ἦτο καὶ εἶναι νὰ κρατῇ τρόπον τινὰ, καθρέπτην εἰς τὴν φύσιν· νὰ παρουσιάξῃ εἰς τὴν ἀρετὴν τὸ πρόσωπόν της, εἰς τὴν κακίαν τὸ ὁμοίωμά της, εἰς κάθε ἐποχὴν καὶ κάθε κοινωνίαν τὸ σχῆμα καὶ τὴν ἐντύπωσιν της.»

Καὶ ἔπειτα ἡ μεταξὺ μητρὸς μοιχοῦ καὶ τοῦ ἐπαναστάτου υἱοῦ σκηνή. "Ἡ δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχωσιν υἱοὶ ἀφοῦ προὔπηρξαν τοιαῦται μητέρες ἢ δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχωσι μητέρες ἀφοῦ μεθούπηρξαν τοιοῦτοι υἱοί. "Ἡ μοιχὸς μπορεῖ νὰ σταθῇ ἴσως πρὸ τοῦ συζύγου. "Ἀλλὰ πῶς στέκεται πρὸ τοῦ υἱοῦ; Ποῦ εὗρισκει πάτημα; Τίς τῆς δίδει ἀέρα νὰ ἀναπνέῃ καὶ τόπον διὰ νὰ κινήται; Οὐδεὶς ἄλλος πλὴν τοῦ υἱοῦ, ὅστις πρέπει νὰ εἶναι καὶ αὐτὸς μοιχίδιον διὰ νὰ ἀνέχηται τοιαύτην μητέρα. "Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Χάμλετ δύναται ἴσως νὰ ὑπάρξῃ μοιχαλὶς, δὲν δύναται ὅμως νὰ ὑπάρξῃ υἱὸς μοιχαλίδος, ἐκτὸς ἐὰν δὲν εἶναι υἱὸς, ἀλλὰ σαπρὸν βλάστημα σαπροτέρου σπέρματος. Δὲν εἶναι πλέον σκηνὴ αὕτη ἡ μεταξὺ Γερτρούδης καὶ Χάμλετ, εἶναι τραγωδία ξεσχίζουσα τὰ ἔγκατα ὅλων τῶν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου μοιχαλίδων καὶ οὐκύνουσα τὴν γλῶσσαν τοῦ υἱοῦ εἰς σίδηρον κοπτερώτερον τοῦ χάλυβος, καὶ δηλητηριωδέστερον τοῦ δηλητηρίου.

ΓΕΡΤΡΟΥΔΗ

Πέ, τί νὰ κάμω;

ΑΜΑΕΤΟΣ.

Τίποτε ἀπὸ αὐτὰ ποῦ εἶπα.

"Ἀφήσου εἰς τὸ στῆμά σου νὰ σὲ τραβῇ ξανά πάλιν ὁ παχουλός σου βασιλεὺς, νὰ σοῦ γλυκοτσιμπήσῃ τὸ μάγουλόν σου, νὰ σὲ πῇ γλυκόν του ποντικάκι, κ' ἐνῶ σοῦ δίδει τρυφερὰ δύο λιγδερά φιλιὰ του, ἢ τὸν λαίμῳ σου ψηλαφᾷ μὲ τὰ αἰσχρά του χέρια, νὰ καταφέρῃ κάθε τι νὰ τοῦ τ' ἀποκαλύψῃ, ὅτι τρελλὸς δὲν εἰμ' ἐγώ, ἀλλ' ὅτι προσποιούμαι.

Καὶ ἔπειτα, ἡ σκηνὴ τοῦ νεκροταφείου, ὅπου πυ-

κνοῦται παχεῖα ἡ ὑλιστικὴ φιλοσοφία καὶ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρήγνυται ὁ σφοδρότερος ἰδανικὸς ἔρω.

Τοιοῦτο δεῖπνον μᾶς ἔδωσε τὴν Τρίτην ὁ κ. **Λεκι-τᾶς** εἰς τὰ **Ὁλύμπια**. Καὶ εἶχομεν διπλὴν ἀπόλαυσιν: "Ενετρυφώμεν εἰς τὸ δρᾶμα, ἐνετρυφώμεν καὶ εἰς τὸν ὑποκριτὴν. Ὁ δημοσιογραφικὸς κομπογιαρισμὸς εἶχε κατορθώσει νὰ κλονίσῃ τὴν περὶ Ἑλλήνος κρίσιν τοῦ δημοσίου· ὁ **Ὁθέλλιος** ἐκλόνησε τοὺς κομπογιανίτας, ὁ **Ἀμλετ** τοὺς ἐχανδάκωσε· ὑποκριτὴς δὲ καὶ δημόσιον ἀδελφωθέντες ἐώρταζον νίκην.

"Ἡ πρώτη ἐντύπωσις τῆς διδασκαλίας του ἦν ὅτι ἐν αὐτῇ ὑπεχώρησε μέχρις ἀρρανεῖας ὁ Ἄγγλος καὶ ἐξέλαμψεν ὁ Ἕλλην ἀκέραιος. "Ἡ ῥινοφωνία ὡς νὰ διελύθη σχεδὸν ὅλη διὰ μαγείας· ἡ δὲ ἀπαγγελία καθαρῶς ἑλληνική. "Εὰν καθυστέρει κατὰ τι, καθυστέρει κατὰ τὰς χυδαίοντες τῆς ῥωμαϊκῆς ἀπαγγελίας.

"Ἡ τέχνη του ἠκτινοβόλησε. "Εχειροκροτεῖτο ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους. "Εχειροκροτεῖτο αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ τὸ χάσμα ὅπερ εἰς ἐκάστην σχεδὸν σκηνὴν διηνοίγετο ἐπὶ τῆς σκηνῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς κρατούσης ῥωμαϊκῆς ὑπεκρίσεως. Φύσις κατ' οὐσίαν λεπτὴ, εὐπλαστος, εἰρωνική, συγκατεῖ τὰς τραγικὰς του δυνάμεις, φειδόμενος αὐτῶν ὅπου δὲν χρειάζονται, διὰ νὰ ἐκσπάσουν ἀκράτητοι ὅσον ἀπαιτοῦνται.

Δὲν ἐπιβάλλει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἐπὶ τοῦ διερμηνευομένου προσώπου, ὡς κάμνουν ἄλλοι ἡθοιοί· ἀλλ' ἐξαφανίζει ἐκεῖνον ἵνα ὑποδυθῇ τοῦτο, καὶ μόνον τοῦτο. Κατέχει τὸ μυστήριον τῶν συγκινήσεων καὶ τῶν κινήσεων καὶ γνωρίζει νὰ ἐγκατασπεῖρῃ ταῦτα εἰς τὰς διαφόρους σκηνάς, ὅσον τεχνίτης μάγειρος γνωρίζει νὰ ἐγκατασπεῖρῃ τὰ διάφορα ἀρωματικὰ εἰς τὰ καρυκεύματά του. "Εχει τὴν γλῶσσαν μηχανὴν εὐχείριστον· τὴν ἀναδιβάλλει καὶ καταδιβάλλει φυσικώτατα· καὶ τὴν φωνὴν κρατῇρα πάθους, ἀφοῦ ἀποσπᾷ τὰς ἐκρήξεις τὰς ὁποίας θέλει. Μία του λέξις εἶναι πολλάκις θεατρικὴ ἐπιτυχία, ὅση ἢ τοῦ Μονολόγου ὅλου τοῦ «Νὰ ζῇ κἀνείς ἢ νὰ μὴ ζῇ.» Καὶ μία του κίνησις πληροὶ τὸ θέατρον εὐγλωττίας, ἣτις συγκινεῖ τὸν κόσμον. Γνωρίζει νὰ μεταβάλλῃ ἑαυτὸν εἰς εἰκόνα καὶ τὰς κινήσεις του εἰς σχήματα. Γνωρίζει νὰ γίνεσθαι πονηρὸς ὡς ἀλώπηξ καὶ θηρίον ὡς λέων· γνωρίζει νὰ χρίῃ τὴν γλῶσσαν του μέλι καὶ πάλιν νὰ τὴν χρίῃ δηλητήριον. Εἶναι κύριος αὐτοῦ τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου· εἶναι χλωμὸς ἢ ξανθὸς, κατὰ βούλησιν. "Εχει τὴν ποικιλίαν τῆς παραστάσεως καὶ τὸ ταχὺ τῶν μεταπτώσεων, καὶ αὐτὰ ἀποτελοῦσι τὴν μεγάλην τέχνην.

*

"Αναλυτικώτερον δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ γράψωμεν σήμερον· ἀναβάλλομεν τὰς κρίσεις μας, διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν καὶ περὶ τῆς καλλίστης Ὁρηλίας Ἰωάννας Νικηφόρου καὶ τῶν λαμπρῶν ἐπιτυχιῶν τοῦ νεκροθάπτου καὶ τοῦ αὐλικοῦ, ἀφοῦ συμπληρώσωμεν καὶ τὰς ἐντυπώσεις μας μετὰ τὴν πανηγυρικὴν ὑπὲρ εὐδοώσεως τοῦ ἔργου τοῦ Μανδζάρου παραστάσιν, ἣτις θὰ γίνη τὴν Κυριακὴν.

Καλιδὶν.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ ἔχωμεν ἐποποιίαν τοῦ Καραλῆ-Δερβέν.

Τέλος πάντων, με χίλια βάσανα, με γνωμοδοτήσεις νομομαθῶν, με αναβολὰς ἐπὶ ἀναβολῶν, με πληροφορίας ἐπὶ πληροφοριῶν, με ἐφέσεις ἐπὶ ἐφέσεων ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, ἐπετράπη εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν κατὰ τῆς Ἀνακτορικῆς περιουσίας διὰ καθυστέρησιν χιλιάδων (!) δραχμῶν ὀφειλομένων ἐκ παροχῆς 90 δραμίων ὕδατος πρὸς χρῆσιν τῶν Ἀνακτόρων πρὸς 80 δραχμὰς τὸ δράμι κατ' ἔτος. Σημειώσατε ὅτι ὁ Δῆμος βασανίζεται ἀπὸ τοῦ 1872!

Αὐτὸ θὰ πῇ διανοητικὴ συγκέντρωσις!

Ἡ γνωστὴ ἡθοποιὸς Αἰκατερίνη Βασιλειάδου θὰ παρστήσῃ τὸ ἐσπέρας τῆς αὐρίον εἰς τὰ *Ὀλύμπια* τὴν *Γαλάτειαν* τοῦ Βασιλειάδου. Θὰ εἶναι καὶ ἐν εἶδος μουσικῆς ἐσπερίδας, διότι ὁ κ. Καίσαρης θὰ φροντίσῃ νὰ συνοδεύσῃ τὸ ὠραῖον δρᾶμα κατὰ τὰ διαλείμματα με ὠραία μουσικὰ τεμάχια.

Τὸ ἴδρυμα τῆς Ῥιζαρίου Σχολῆς ὁμοιάζει πολὺ πρὸς κυβέρνησιν Κουμουνδούρου. Τὸ πνεῦμα τῆς γηραιᾶς αὐτοῦ πολιτικῆς ἐπιπνέει ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Καταστήματος. Πρὸ τῶν ἀγίων καὶ τῶν ἐντίμων οἵτινες τὸ διευθύνουν συγχροτοῦντες τὸ λεγόμενον Συμβούλιον καὶ τὴν Δωδεκαμελὴ Ἐπιτροπὴν, καὶ οἵτινες βεβαίως θὰ κατεβόησαν πολλάκις ἐναντίον τῆς κυβερνητικῆς διαφθορᾶς, ἡ ἀκολασία τῶν κυβερνήσεων Κουμουνδούρου δικαιούται νὰ τοὺς στείλῃ ὅλους εἰς τὴν Κόλασιν. Διέλυσαν πρὸ ἐνὸς ἔτους τὴν Σχολὴν, λόγῳ ὅτι θὰ οἰκοδομήσωσι νέαν πτέρυγα! Ἐβρίψαν οὕτω τὰ καλογεράκια εἰς τοὺς δρόμους, ἔπαυσαν τοὺς Καθηγητὰς, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ἐδίδαξαν, ἐπλήρωσαν ὅμως τοὺς μαθητὰς ἵνα φοιτῶσιν εἰς ἄλλα σχολεῖα, ἐνῶ θὰ ὑπεβῆλλον το μαζὺ με τὰ ἔξοδα τῆς κατασκευῆς τῆς νέας πτέρυγος, καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ ἐνοικίου μιᾶς οἰκίας, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν κωμῶδιαν ἢ μᾶλλον τὴν αἰσχυρῶδιαν διαλύσεως μιᾶς σχολῆς, ἐχούσης μαθητὰς ἐσωτερικοὺς, ἕνεκα λόγων ἀρχιτεκτονικῶν! Εἶχον καὶ ἄλλους λόγους οἱ Δώδεκα αὐτοὶ καὶ οἱ Τρεῖς, Συμβούλιον δηλονότι καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπρόκειτο, ἔλεγον νὰ καταρτίσωσι νέον ὄργανισμὸν τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο καὶ ἐδικαιολόγουν οὕτω τὴν προσωρινὴν Διάλυσιν. Παρῆλθε τὸ ἔτος, καὶ τίς θὰ τὸ πιστεύσῃ; ὁ ὀργανισμὸς δὲν εἶναι ἀκόμα ἐτοιμος!! Καὶ ὅχι μόνον ὁ ὀργανισμὸς δὲν εἶναι ἐτοιμος, ἀλλὰ καὶ Διευθυντὴς δὲν εὗρεθῇ ἀκόμη, καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ διάλυσις, καὶ κυκλοφοροῦν εἰς τοὺς δρόμους οἱ Ῥιζαρίται με ῥάβδους εἰς τὰς χεῖρας, καὶ διαμαρτύρεται ἡ ἀγία σκιά τοῦ Ἀρσάκη, καὶ πίπτουν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν Συμβούλων αἱ ἀραὶ τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ ἀποδεικνύεται ἀκόμα μίαν φορὰν ὅτι ἡ διαφθορὰ δὲν εἶναι ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῶν κυβερνήσεων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἀκόμη συστάσεων, εἰς ἃς ἀνατίθενται θεσμοὶ τηλικαύτης κοινωνικῆς σημασίας, ὡς ἡ Ῥιζαρίου Σχολή.

Θὰ ἐπανέλθωμεν καὶ με λεπτομερείας ἀκόμη, ἐὰν δὲν ἴδωμεν τὸ σκάνδαλον σαρονόμενον ἀπὸ τὰς ἀθηναϊκὰς ἀγυῖας ὅπου τὸ ἔχουν καταντήσῃ.

τελευταίας νίκας τῶν Ἀγγλῶν, εἶναι ὠραία ἡ παρωδία τῶν γνωστῶν λόγων τοῦ Ναπολέοντος:

— Στρατιῶται!... Ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν Πυραμίδων αὐτῶν τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια σᾶς βλέπουν.

ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον: **Ἄν ἤμην Βασιλεὺς** μᾶς ἐστάλη καὶ ἄλλο ἄρθρον γραμμένον ὑφ' ἐνὸς **Φουστανελλᾶ**, ὑπὸ πνεῦμα ὅπως διάφορον, τὸ ὅποτον θέλωμεν δημοσιεύσει ἐν τῷ φύλλῳ τῆς Κυριακῆς.

Η ΣΤΕΝΟΧΩΡΟΣ ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ἐν τῷ μεθορικῷ.

[Ἴδε καὶ ἄρθρον τῆς γαλλικῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων» ὅπου κατηγοροῦμεθα ὡς ἔτραξιται.]

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ—ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ—ΕΥΡΩΠΗ.

Ἡ πρώτη. Θέλω στρατόν! Πολὺν στρατόν! Μὰ πάρα πολὺ στρατόν. Μὰ πάρα πάρα πολὺ στρατόν! Καὶ δὲν ἔχω παρὰ δέκα—ἐνδεκα—δεκατρεῖς χιλιάδας!

Ἡ δευτέρα. Τί; Μόνον δεκατρεῖς χιλιάδας στρατοῦ διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀκεραιότητος τῆς πατρίδος, ὅταν ἐγὼ εἶχα ἐξήντα τρεῖς; Προδοσία! Προδοσία! Κλητῆρες! προφθάσατε!

Ἡ τρίτη. Τί, τί; Ἐξοπλίζεσαι; Πακασκευάζεσαι; Συγκεντρώνεις δεκατρεῖς χιλιάδας στρατοῦ; (Συνοφρυωμένη καὶ λαμβάνουσα εἰς χεῖρας μίαν βέργαν:) Ἄ ταραξία! (γένους θυλικοῦ, τὸ ἀντίθετον τοῦ ἀταραξία) Λοιπὸν, θέλεις νὰ ὠφεληθῇς τὴν αἰγυπτιακὴν κρίσιν, ὅταν ἡμεῖς αἱ μεγάλα ὑπεγράψαμεν τὸ περίφημο προτόκολλο τῆς ἀφίλοκερδεῖας. Γλήγωρα σ'τὸ φάλαγγα!

Ἡ πρώτη. Καλὲ τί λέτε, τί ἐξοπλισμοὶ καὶ κολοκύθια; Ἡμεῖς ἐξοπλιζόμεθα (ἴδε καὶ ἄρθρα ὑπουργικῆς **Στοᾶς** τῆς **Τετάρτης**) ποῦ νὰ πεθάνῃ κἀνένας στρατηγὸς δὲν ἔχομε στρατόν νὰ τὸν κηδεύσωμεν; Τί θέλετε τώρα; Νὰ τὰ βγάλουμε φόρα; Θέλετε νὰ σᾶς ποῦμε [τὰ ἐντὸς εἰσαγωγικῶν εἶναι ἀπὸ τὴν ὑπουργικὴν **Στοάν**] ὅτι «αἱ πόλεις ἔμειναν ἄνευ φρουρῶν, τὰ δάση ἄνευ χωροφυλάκων, ὅτι ἐγυμνώθησαν αἱ ἐπαρχίαι ὅπως συγκεντρῶσωμεν χιλιάδας τινὰς στρατιωτῶν, ἵνα μὴ καταληφθῶμεν ἐκ δευτέρου ἀνέτοιμοι κτλ.»

Ἡ δευτέρα. Πῶς; πῶς; Ἄ! τώρα καταλαβαίνω. Λοιπὸν οὔτε δεκατρεῖς χιλιάδες δὲν ἔχεις εἰς τὰ σύνορα; Ὡστε εἴμεθα χαμένοι! Ἐντὸς ὀλίγου ὁ Ὀσμὰν πασσὰς θὰ προγευματίσῃ εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Προδοσία! Κλητῆρες! Βασιλεῦ! Γλήγορα νέον ὑπουργεῖον, γιὰτὶ ἔχαθῃκαμε.

Ἡ πρώτη. Ὅχι δὲ καὶ μὲν, καὶ σὺ, ἔτσι τὰ λέγω εἰς αὐτὴν τὴν ξεκουτιασμένην, δεκατρεῖς χιλιάδες ἔχομε (κρυφὰ εἰς τ' αὐτὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως) καὶ μάλιστα κατὶ παραπάνω.

Ἡ τρίτη. Λοιπὸν με κοροϊδεύεις; Τῆς ἔχεις τῆς δεκατρεῖς;

Ἄν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐδούλευσε παρὰς πολὺς εἰς τὰς